

AVEM NEVOIE DE REPERE MORALE!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 07 Septembrie 2018 07:26

„Moralitatea este cea mai înțeleaptă politică.” – Shimon Perez

Moralitatea unei societăți poate fi realizată doar prin acceptarea unor modele, așa numite repere morale. Altfel, lumea ia drumul haosului și în final al barbarizării. Barbarul poate învinge în bătălia dintre bine și rău, când societatea este permisivă în fața Răului, sau pur și simplu nu conștientizează gravitatea pericolului care ar putea urma dacă Răul va lua locul Binelui.

Greșit a definit Nietzsche moralitatea ca fiind „instinctul de turmă al individului”. Din contră, ea scoate omul din turma ce urmează calea greșită și îi indică calea bună, dreaptă, de urmat; îl ajută să nu rătăcească. Nietzsche distinge morala celor slabi de a celor puternici. Astfel, în concepția lui, mila, altruismul, toate valorile umanitare sunt de fapt valori prin care omul se neagă pe el însuși pentru a-și da aparența unei frumuseți morale și a se convinge de propria superioritate. A dorit să restructureze societatea criticând aspectele culturii moderne, negând ideile de civilizație și pe cele ale democrației. A disprețuit Rațiunea și Credința deopotrivă și a apelat la pasiune, la retorică și chiar la ură. Dragostea pentru el era „cel mai mare pericol” și moralitatea – slăbiciunea omenirii. A murit nebun, într-un azil. Opera lui Nietzsche a fost revendicată de nazismul german și de fascismul italian, folosindu-se în mod barbar ideea de „voință de putere”, în sprijinul doctrinei totalitare.

Moralitatea și Credința constituie un tot inseparabil. Marii artiști au fost oameni de o profundă religiozitate: poeți, muzicieni, pictori și sculptori. Arta lor a îmbrățișat religia și a dobândit acel plus de frumusețe spirituală. „Când slujitorii și artiștii sunt creștini, sunt purtătorii unui mesaj”, spunea Petre Țuțea.

AVEM NEVOIE DE REPERE MORALE!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 07 Septembrie 2018 07:26

Apostolul Pavel spune că legea morala e înscrisă în inima omului; alături de legea morală se află conștiința morală, cu ajutorul căreia omul este în stare să judece și să aprecieze ideea de Bine. Conștiința este deci organul de cunoaștere, aplicare și împlinire a legii morale. Kant prețuiește în mod deosebit argumentul moral. El spune că este firesc și logic ca în lume virtutea să aibă drept răsplătă fericirea și întrucât în lumea aceasta raportul dintre virtute și fericire, viciu și nefericire nu se realizează întotdeauna, se postulează existența altei lumi și existența unui judecător, care nu poate fi decât Dumnezeu. Prin această argumentare se dezvăluie baza credinței. „Omul apare și caută aici și se desăvârșește dincolo”, spunea tot Petre Țuțea.

În toată lumea aceasta, în țări civilizate și mai puțin civilizate, sunt oameni cu credință în Dumnezeu și alții fără. Cei cu credință au bine definită linia care desparte Binele de Rău, ceilalți – fără de credință dar cultivați și civilizați – au totuși niște principii morale la baza cărora stau virtuți precum respectul, compasiunea, întrajutorarea, iar față de nelegiuiri au atitudine de revoltă, nesuportându-le, respingându-le civilizat, fără violență, ceea ce te face să întrevezi în sufletul lor acea amprentă morală, rădăcinile căreia, probabil, nu se străduiesc s-o descopere.

Or, în țările care au cunoscut ateismul, sistemul totalitar cu minciuni, crime – sub diferite forme – pe care le-au folosit ca unelte oficiale de guvernare, se află acum la cârmă continuatorii vechii politici. Aceștia le utilizează într-un mod și mai perfid, într-o mentalitate schizoidă, la care toți din jurul lor sunt forțați să consimtă. Dar, adevărul faptelor nu poate fi mult timp ascuns, suportat de oamenii cinstiți ai țării care a dat în trecut atâția viteji și atâtea capete dotate cu inteligență, cum este România.

Fiecare individ al societății contemporane ar trebui să-și analizeze și să-și explice propriul comportament prin raportare la valorile morale existente cândva, și să asigure un caracter etic al faptelor sale, termenul de morală – am mai spus-o și altădată – constituind „ansamblul de reguli de conduită și de valori dintr-o societate sau un grup”.

În paralel se simte nevoia de repere morale într-o societate ca cea de astăzi, aflată în plină schimbare a structurii, când se reformulează concepte, valori, idei, idealuri și se deschid noi căi de înțelegere a spiritului uman. Procesul are și o serie de consecințe. Orice cauză are efectul ei, nu? Unele dintre vechile valori morale care defineau societatea tradițională, sunt înlocuite cu concepte noi. Datorită schimbărilor rapide și uneori absurde din ultimele decenii, mulți simt nesiguranța a tot ce se întâmplă. Ordinea s-a șubrezit, oamenii pare că și-au pierdut judecata clară – în unele cazuri așa și este! – iar speranța în mai bine nu se întrevește. Se afirmă că trăim o criză, cu partea ei cea mai importantă – cea morală. Nu se caută, sau dacă se caută

AVEM NEVOIE DE REPERE MORALE!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 07 Septembrie 2018 07:26

pare că nu se găsește modelul moral necesar, adaptabil experienței trăite. Binele și răul, virtutea și viciul, dreptul și datoria, în fine toate ideile marilor filozofi sunt puse sub semnul întrebării. Cine să ne învețe? Și „dacă nu vor fi dascăli, nu vor fi nici școlari” – spunea Socrate dialogând cu Menon. Astăzi, ca și în vremurile de atunci, puținii și prețioșii oameni morali care ar putea constitui repere. Ei „sunt singurii însuflețiți, iar ceilalți rătăcesc ca niște umbre”, ne spun Părinții Bisericii.

Obsesia banului, egoismul, minciuna, lipsa de respect, de bunăcuviință, nerușinarea, toate nu fac altceva decât să stânjenească bunul mers al societății în care trăim, să ne bulverseze sufletele și să creeze în final un tablou sumbru al populației țării. Morala nu mai ocupă locul bine meritat pentru liniștea sufletelor noastre; știința inventează alte mijloace de atingere a fericirii, iar oamenii se comportă diferit, aiurit, ideile și percepțiile despre om, viața s-au schimbat și sunt în curs de schimbare – așa zisa „modernizare”. Lipsesc reperele morale din planul vizibil al vieții. Și cele care există, dacă încearcă să iasă în prim plan pentru binele societății, sunt alungate „cu pietre” – cuvinte defăimătoare. Lipsa de respect este vizibilă, față de aproapele nostru, față de cei vârstnici, față de valoarea oamenilor cinstiți, cultivați care și-au tocit coatele prin săli de studiu și biblioteci, față de conducătorul ales al țării. Or, părinții, bunicii noștri ne învățau să respectăm regii pe care i-am avut, pentru binele țării făcut și să nu ne abatem de la legile care sunt date, în baza cărora se ridică, ca pe o fundație, „încăperea mare” a țării.

Astăzi, oamenilor politici dar și creatorilor nu li se mai pretind valori morale sufletești care le-ar determina activitatea, comportamentul. Sunt apreciați conducătorii și creatorii cu idei aiuritoare care amuză sau produc stări de revoltă și determină consecințe grave vieții noastre. Avem în fruntea țării oameni cu comportamente deviante și antisociale, precum minciuna, tupeul, obrăznicia, corupția, violența, nerușinarea.

Orice model trebuie să ofere un anumit „confort și siguranță” persoanelor din jurul său, prin valorile pe care i le oferă, prin comportamentul său. Este rolul educației de a forma modele de comportament și conduită morală. Prin educație un om poate ajunge a fi un model pentru alții. Și cum am spus și altădată, nu neapărat cultura, ci educația. Cultura se adaugă, ea singură nu schimbă comportamentul urât al unui om dacă acesta nu este și educat, dar, un om fără prea multă cultură, dar cu mult bun simț, din naștere sau prin autoformare, poate fi un bun reper moral, comportamental. Și aceasta întrucât educația este activitatea complexă realizată în cooperare – educator – educabil, respectiv exemplul moral cu comportament învățat de la predecesori, și individul care se formează sau auto-formează. Educația modelează personalitatea individului pe parcursul întregii sale existențe.

Trebuie să spunem că femeile din țara noastră, înscăunate în diferite funcții importante, în

AVEM NEVOIE DE REPERE MORALE!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 07 Septembrie 2018 07:26

special cele din guvernul țării jignesc cu malițiozitate conducătorul țării și pe cei din partidele de opoziție. Bărbații – nu toți desigur – mai știu să glumească, fără să toarne vitriol peste adversari, astfel se mai păstrează o limită, cât de cât, a tensiunilor. Este adevărat însă că am ajuns într-un punct în care nu se mai poate glumi... Femeile aduse/recomandate la conducere de către conducătorul „iubit” al partidului, în general caraghioase și ne-merituoase – total opuse multor femei sobre și capabile din această țară – , prea glasnice, provoacă scandaluri și au acea crispare a feții, a buzelor, care reflectă o răutate ascunsă, în concordanță oarecum cu zâmbetul viclean și crud al celui care le-a recomandat, și care – întotdeauna a avut încredere în femei. Ei, acum, se pare că totuși s-au găsit femei, mai dotate cerebral decât „nașul” lor, care au intuit și demascat direct sau voalat, șiretenia, minciuna, incompetența, imoralitatea nașului. Și reamintesc, pentru cei/cele care au crezut în genialitatea omului avid de putere și avere, mărginit dar șiret, spusele lui Nicolae Iorga: „Între păcătoși, șiretenia e genialitate și nerușinarea vitejie”.

Este un nou moment de criză din care ieșirea poate fi făcută prin recunoașterea vinovăției celor care au orchestrat decizia de a interveni violent în Piața Victoriei, în data de 10 august 2018, împotriva protestanților pașnici. Acțiunea se pare că a fost premeditată, jandarmii au acționat la ordinul unui lider sau al unui lanț vicios de lideri. Acel lider împreună cu slugile lui trebuie să-și asume responsabilitatea. La corupția existentă în țară, sub toate formele ei, s-au adăugat fanfaronada și incompetența guvernanților și, de teama revoltei protestatarilor – români din țară și din străinătate care și-au pierdut răbdarea – au înscenat represiunea sălbatică. Și-au zis: Ei sau noi! La vremuri noi, tot noi!

Intrând în Templul din Ierusalim, Iisus i-a dat afară pe negustori, pe hoți, pe cei care transformaseră Templul Sfânt într-un bazar. Asumându-ne acest model, fiecare dintre noi putem avea curajul de a rămâne drept, „neatins de fărâdelegile locului unde te afli; fiecare dintre noi avem de apărut un Templu”. Or, „Templul”, în acest moment, este întreaga noastră țară.

C. G. Jung considera că uneori „masa oamenilor își găsește repede conducătorul în individul care este cel mai lipsit de rezistență, cel mai puțin conștient de responsabilitatea ce-i revine și care, tocmai datorită inferiorității sale, are cea mai cumplită sete de putere”. Dar și viclenie. Forțele întunericului sunt cele care rup barierele morale existente în individ, dacă ele au existat cândva, dar dacă nu au existat – terenul este ușor accesibil acestor forțe. Or, în aceste vremuri de descompunere morală, de dezordine este destul de greu, dar nu imposibil, de a găsi oameni morali care să merite a fi conducători politici și este poate mai important să ne îndreptăm urgent privirile spre oamenii care pot fi repere morale în viața noastră, dar și în politică, spre acei oameni singulari care reprezintă o conștiință superioară. Să nu-i mai alungăm, ci să-i aducem alături de noi!

AVEM NEVOIE DE REPERE MORALE!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 07 Septembrie 2018 07:26

Acum când semnele totalitarismului sunt tot mai vizibile și când indivizii devin robi ai statului, se poate lupta și spera ca indivizii să conștientizeze că statul trebuie să-i fie doar un slujitor și nu stăpânul său.

În același timp să ne întrebăm: la ce să răsturnăm cu brutalitate legile și ordinea avută în societate, așa cum era ea în curs de clădire, pentru a-i scăpa pe vinovați de pușcărie, a instala o altă ordine bazată pe lăcomie și aviditate, pe necinste și pe înlăturarea oricărui regret în fața nerespectării brutalităților, să acceptăm personalități incapabile, iresponsabile și psihopate, bântuite de fantezii, de temeri ale unor amenințări închipuite, persoane care și-au pierdut calmul, măsura? „În totul este frumoasă măsura. Nu vreau nici excesul, nici lipsa”, spunea Democrit.

Tinerii au nevoie de repere morale și de cele profesionale. Ei sunt cei care pot salva țara de acești oameni corupți, ticăloși, pentru a putea rămâne în țară și a trăi cinstit, înconjurați de oameni morali care-i vor aprecia după valoarea pregătirii lor profesionale. Iar pentru tinerii creatori, reperele culturale vor trebui dublate de repere morale, altfel, în ceea ce creează se va simți derapajul de la moralitate și în subsidiar se va infiltra imoralitatea. Tineretul este speranța țării. Tinerii sunt cei care flutură și vor flutura steagul Uniunii Europene, alături de cel românesc. Vor căuta modelele meritoase, vor fi cei care vor avea curajul de a respinge pe cei necinstiți care fug de muncă pentru a dobândi averi prin furt și nelegiuire. Și mai presus de orice, ei vor simți dragostea de țară. Gândul și preocuparea lor se vor îndrepta spre viitorul țării. Se va scăpa de mentalitatea – imorală și ea – cum că omul trebuie să trăiască doar pentru clipa prezentă. Un comentator politic, scriitor american exprima: „O națiune adevărată este menținută de patriotism, nu de crezul politic”.

AVEM NEVOIE DE REPERE MORALE!

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Vineri, 07 Septembrie 2018 07:26
